

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนความเรียงและการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนความเรียงและการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียน (N) ค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าร้อยละของมัธยเลขคณิต (\bar{X}_{Percent}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยและความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	N	\bar{X}	\bar{X}_{Percent}	S.D.
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	400	30.62	61.24	2.52
ความสามารถในการเขียนความเรียง	400	29.63	59.26	1.60
ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์	400	11.95	59.75	2.88

จากตารางที่ 1 ผลปรากฏดังนี้

ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 61.24

มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยโดยเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 59.26 และมีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทยโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 59.75 เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของร้อยละ ของค่ามัชฌิมเลขคณิตตามเกณฑ์มาตรฐาน การประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของกระทรวงศึกษาธิการ แสดงว่า ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ อยู่ในระดับเกณฑ์ปานกลาง มีความสามารถในการเขียนความเรียงและการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทยผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด

2. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ภายในทีละคู่ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (X_1) ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย (X_2) และความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในทีละคู่ แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร 3 ตัว

ตัวแปร	X_1	X_2	Y
X_1	1.00		
X_2	0.48*	1.00	
Y	0.25*	0.29*	1.00

* $P < 0.01$

จากตารางที่ 2 ผลปรากฏดังนี้

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.48 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กับความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.25 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 2

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนความเรียง และความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.29 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 3

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (X_1) ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย (X_2) และความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ค่าดังนี้

$$R_{y, x_1, x_2} = 0.32^*$$

$$R^2 = 0.10$$

$$*P < 0.01$$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย (ตัวแปรอิสระ) กับความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย (ตัวแปรเกณฑ์) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 4 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ

0.32 และมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจกับความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย และความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยกับความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยร่วมกันจะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทยได้ผลดีกว่า การมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหรือการเขียนความเรียงด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในการพยากรณ์ ($R^2 = 0.10$) ซึ่งหมายความว่า ความแปรปรวนของความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทยร้อยละ 10 เป็นผลมาจากความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยร่วมกัน ส่วนความแปรปรวนที่เหลือร้อยละ 90 เป็นส่วนที่เกิดจากสาเหตุอื่น ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย